

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2194/2536

พนักงานอัยการจังหวัดเพชรบูรณ์ โจทก์ นายจำรัส บุญแย้ม จำเลย นายสุชาติ น้อยคนดี ทนายจำเลย ผู้ยื่นคำร้อง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 39, ป.วิ.อ. มาตรา 218, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.
2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ให้จำคุกจำเลย ไม่เกิน 5 ปี จึงห้ามคู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 ซึ่งฎีกาของจำเลยเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามตามบทกฎหมายดังกล่าว ไม่รับฎีกาจำเลย จำเลยเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีความผิดที่ยอมความกันได้ผู้เสียหายและจำเลยมีสิทธิ ที่จะตกลงกันได้ เมื่อคดี ยังไม่ถึงที่สุดแม้จะมีข้อห้ามฎีกาในข้อเท็จจริง แต่ศาลใช้ดุลพินิจรับรองให้ ฎีกาได้เมื่อคดีมีเหตุผลอันสมควรฎีกา เพราะผู้เสียหายกับจำเลยตกลงกันได้แล้ว โปรดมีคำสั่งให้รับ ฎีกา ของจำเลยไว้ด้วย หมายเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว (อันดับ 56) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3,4 ให้จำคุก 4 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา เห็นสมควรลดโทษให้ กึ่งหนึ่งคงจำคุก 2 เดือน นับโทษจำเลยต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1040/2535 และคดีอาญา หมายเลขแดงที่ 2911/2535 ของศาลนี้ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว (อันดับ 53) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 56) คำสั่ง ศาลฎีกา สั่งจำหน่ายคดีเพราะเหตุสิทธิในคดีมาฟ้องระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(2) แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องสั่งคำร้องของจำเลยอีก

องค์คณะ

สมศักดิ์ วิธูรติ · สมพงษ์ สนธิเนตร · ไพโรจน์ คำอ่อน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2194/2536>